

Viime vuosikymmenen loppupuolella, jolloin maassamme ei vielä ollut mitään varsinaista antikvaarilaitosta, päätti Ylioppilaskunta perustaa semmoisen, luonnollisesti ei kumminkaan omalla yrityksellä, vaan tarjoten määrättyillä ehdoilla yrittäjälle vapaan huoneen y. m. etuja sekä pitoutuen maksetakaukseen liikkeelle, mikäli se olisi kommissioonikauppaan yliopiston jäsenen keskuudessa. Oltiin laitos oli ollut toista vuotta toimissa, lakkautettiin se syytä, että ei se ollenkaan vastannut tarkoitustaan.

Tällä valittiin herra J. T. Lindstedt perustaneen Helsingin antikvaarikirjakauppaan, joka tuntuu toimivan jonkunmoisella menestyksellä. Jo lyhyen ajan kuluksella oli kumminkin huomauttani, että tämä laitos ei tulisi täyttämään mitään vaatimuksia, joiden tyydyttäjäksi mielestäni ylioppilaskaupungissa toimivan ainoan antikvaarilaitoksen pitäisi pyrkiä. Laitoksen pitäisi nimittäin mielestäni asiantuntijana, toiselta puolelta kohtuullista maksua vastaan ostaa kirjoja, kun semmoisia on tarjona, joihin jo koottujen kirjojen ja kirjastojen arvo ei voisi joutua mitättömään poljettavaksi. Toiselta puolelta pitäisi laitoksen taas kohtaan pitää kaupaksi kaikenlaatuista kirjallisuutta asian haarojen mukaan vakavien ja kohtuullisiin hintoihin ja olisi laitoksen välttämättä julkaisemaan luotteloja kaikenlaatuista kirjallisuudesta, jotta yleisö saisi tietää, mitä on saatavana ja mistä hinnasta, sekä minkä arvot on kirjat ovat. —

Nämä vaatimukset koskevat luonnollisesti etupäässä semmoista kirjallisuutta, jota ei enää ole tavallisen kirjakaupoissa saatavana. — Mikäli olen alituisesti kuullut, ei Lindstedtin antikvaarilaitos enää osta kirjoja, ei edes pienempiä kirjastoosia, vaan ainoastaan yksityisiin kotimaassa tai ulkomaille kohti kaupaksi meneviä kirjoja, muista tarjoten aivan minimaalikhintoja. Mainittu laitos on myöskin kokonaan pysähdyttänyt luottelujen julkaisemisen ja kääntänyt toimintansa etupäässä semmoisen kirjallisuuden alalle, joka on saatavana antikvaarilaitosta olemat.

takin.

Koska mielestäni sekä kirjojen ostajille että myyjille, kirjojen ystäville ja kirjaston omistajille saattaa olla suuri hyöty antikvaari-laitoksesta, jonka toiminta olisi niin sanoakseni tieteellisesti järjestetty, päätin syksyllä 1894 tehdä yrityksen tällä alalla. Tyysin, että Ylioppilaskunta julistaisi antikvaarilaitoksensa hoitajan toimien uudelleen haettavaksi ja kun kunta tähän suostui, sain toimien johtuun valituksi. Nimittämät ponnistukset ja toimet näitä seurasivat, tulisi tässä liian laajaksi pitää.

Vuoden kokemus on minulle opettanut, että laitoksen menestymiseksi on tarpeena: 1: Myymälä näkyvässä paikassa. 2: Omistaja, jolla ei ole tarvis ja joka ei pidä pääasiana saada kohta alussa mahdollisimman suurta rahavoittoa liikkeestä ja 3: Omaa kantaava, käytännöllinen ja kirjallisuutta tunteva johtaja. Jos nämä ehdot saadaan täytetyiksi, tulee laitos vakaumukseksi mukaan menestymään.

Toteuttaakseni sitä tarkoitusta, joka minut saattoi ryhtymään tähän yritykseen ja jonka täydelliseen saamiseksi minun pikani ja varani yksin eivät riittä, tarjoun järjestetyn, ison Kirjavaraston luotteluineen psakeyhtiölle, jonka toivon syntyvän elupäässä yliopiston jäsenien keskuudessa, joka luovastetaan tai kommissionitavalla myötäväksi.

Helsingissä 17 p. Joulukuuta 1896

Theodor Schwandt.

Edellä olevan tarjouksen johdosta päättivät muutamat
 asiaan kannustavat henkilöt panna toimeen osakkeiden korjotuksen
 sillä edellytyksellä perustuksella, että osake pääoma tulisi olemaan
 50000 markkaa jaettuna 500:aan 100 markan osakkeeseen, kumminkin
 niin, että osakeyhtiö saisi pelkää koimessaan kun 200 tai 250 osaketta
 olisi kirjotettu. Asiaan kannustavat merkitsevät tähän alle nimensä
 ja osakkeiden määrän, jonka haluavat saada, jos heidän toivomuksien
 mukainen osakeyhtiö muodostuu.

Thedor Schmidt ~~muuttopäätös~~	55/50
Gov. Stenij	1
Hjalmar Appelyren	1
Zach. Castren	1
H. E. Meurman	1
Ad. Graupeltz	1
Kaarle Krohn	2
J. A. Palmén	1.5
K. Gvös	2
~~A. O. Heikelt~~	~~1~~
N. Löfgren	1
J. H. Kala	1
J. P. Danielson	4
J. J. J. J.	5
A. J. J.	1
J. J. J.	2
E. H. J.	2
M. J. J.	1
J. J. J.	1
J. J. J.	1
J. J. J.	1
J. J. J.	1
Valfrid Vasenius	2

takin.

Koska mielestäni sekä kirjojen ostajille että myyjille, kirjojen ystäville ja kirjaston omistajille saattaa olla suuri hyöty antikvaari-iltaistuksesta, jonka toiminta olisi niin sanoakseni tieteellisesti järjestetty, päätin syksyllä 1894 tehdä yrityksen tällä alalla. Tyydyn, että Ylioppilaskunta julistaisi antikvaarilaitoksensa hoitajan toimien uudelleen haettavaksi ja kun kunta tähän suostui, sain toimien johtua valituksi. Nimmoiset ponnistukset ja toimet tätä seurainat, tulisi tässä liian laajaksi esittää.

Vuoden kokemus on minulle opettanut, että laitoksen menestymiseksi on tarpeena: 1: Myymälä näkyvässä paikassa. 2: Omistaja, jolla ei ole tarvis ja joka ei pidä pääasiana saada kohtu olussa mahdollisimman suurta rahavoittoa liikkeestä ja 3: Asiaa harrastava, käytännöllinen ja kirjallisuutta tunteva johtaja. Jos nämä ehdot saadaan täytetyiksi, tulee laitos vakaumukseksi mukaan menestymään.

Toteuttaakseni sitä tarkoitusta, joka minut saattoi ryhtymään tähän yritykseen ja jonka täydelliseen saamittamiseen minun aikani ja varaini yksin eivät riittä, tarjoo järjestetyn, ison kirjavaraston luettelovineen psakeyhtiölle, jonka toivon syntyvän elpäänsä ylioppilastalon jäsenien keskuudessa, joka luovutettavaksi tai kommissionitavallaan myötäväksi.

Helsingissä 17 p. Jammikuuta 1896

Theodor Schwandt.

Till Finnska Studentkåren!

Hälsni Niteron
S. 157 vortras
nummer 1. linjel-
män up-kunna
köpta linjen i Heer-
26.2.1896 med

Da inrättandet af ett Studentkårens antikvariat i slutet af senaste decennium var under diskussion, var jag varmt intresserad af frågan i det jag trodde, att studenterna i allmänhet gärna ville redan under sin studietid samla sig ett litet bibliotek enhvar främst för sitt särskilda studiefel, om sådant late sig göra till en smärre ^{och} till jämförelsevis billigt pris, för att blifva belagd med litteratur, som man lednad vid, vore ^{och} att de böckerna kunde säljas samma väg, som de inköpts, ^{Läsvärda för föreläsning} ~~tydligt tillräckligt~~ minnen från den tid, då i Akademiska Lärforeningen i Pihlfjelletska huset höllas bokauktioner, der den akademiska ungdomen ^{talade} ~~skulle~~ påstod om att få sin andel af de utbjuda böckerna. Det ansågs ^{att} ~~håra till saken~~ ^{att} ~~den som sysslar med studier~~, skulle hafva ett eget bibliotek.

Da Studentkårens Antikvariat: och bokauktionsinrättning sedermera kom till stånd, fungerade densamma endast under förmejs, hvarunder två särskilda personer utsked såsom företrädare för. Några bokauktioner kunde ej anställa, emedan några böcker ej förändras till en sådan ej inlemnades, - och då inrättningen äfven annars ej ansågs motverka sitt ändamål, indrogs densamma tillvidare.

Mig tycktes dock, att idén eller inrättningens ändamål, ~~huru hvar föreställning af en jag i samma tid efter besäftan~~ ~~såkt bidraga, vore alltför godt för att kunna döda lemnas~~ ~~att dö bort.~~ ^{de förakt som gjorts utfallit} ~~Widerligen hade inrättningen funktionslösa~~ ^{detta kunde bero af} ~~mindre tillfredställande, men jag antog, att~~ ~~att dessa närmast i brist på föreläsningar och intresse hos~~ ~~funktionslösa, ville jag försöka hvad med ett varmt in-~~ ~~teresse i detta kunde göras. Förnå jag framställd inrätt-~~ ~~ning till Studentkåren, måste jag dock erhålla några garantier för~~ ~~att inrättningen ej skulle kunna få ett tillräckligt be-~~ ~~lag.~~ ^{Sedan jag genom talrika besök hos} ~~Denne ändamål förfogade jag mig hos flera hundra~~ ~~universitetslärarene öfvertygt mig om, att inrättningen~~ ~~ej komme att lida brist på böcker, anhöll jag, att Studentkåren~~

skulle anså föreståndaren ^{plattan} befattad ledig att ansöka, omökte epist^{er} ^{och} blef vald.

Inrättningens stadgar kunnat ^{naturligen ej} förutse, att en för ett år i under vald föreståndare ^{eller vid} kan nedlägga i företaget eget kapital. Stadgarna äro därför uppgjorda med fastsett afseende under förutställning att affären bedrifves hufvudsakligen såsom kommissionshandel. Så är stadgat, att den, som vill önskar sälja böcker genom Inrättningen, ejer inlemna dem jämte tvänne lika lydande exemplar af en förteckning öfver desamma ^{och} böckerna lemnas till antikvariatet, ^{och} deras ^{pris} ^{vara} antecknade. Denna böckernas ^{naturliga} ^{kata-} ^{logiserings} ^{och} ^{främst} ^{deras} ^{priser} ^{fästning} ^{tydligt} ^{för} ^{en} ^{ömsesigt} ^{vara} ett snarligt och ofverstygligt hinder för försäljning af böcker i kommission. För att få affären igång genast från början, erbjöd jag ^{derför} mig att låta i Inrättningen katalogisera ^{och} prissätta böckerna ^{för} ⁵ ^{penningar} ^{per} ^{nummer}. I detta sammanhang bör jag med tacksamhet nämna, att flere universitetslärare redan i början till inrättningen förärat sammanlagdt ^{en} ^{par} ^{tusen} ^{arbeten}. Till inrättningen inlemmas sålunda stora föränd af böcker, men det klagades öfver, ^{att} ^{inrätt-} ^{ningen} ^{hade} ^{för} ^{litet} ^{af} ^{kuris} ^{böcker} ^{och} ^{mågen} ^{litteratur}. Snart fann jag, att företaget ej kunde hafva framgång och bära sig såsom allernäst kommissionshandel. Studenterna äro i allmänhet ej hysade för att lemna sina böcker till försäljning i kommission, utan vilja hafva genast prenumerering för dem. För företaget ^{och} ^{af} ^{se} ^{för} ^{akademien} är, om den stora allmänheten kunde drages till inrättningen ^{antagom} ^{såsom} ^{lära} ⁱ ^{egen} ^{skap} ^{af} ^{säljare} ^{och} ^{köpare}. Jag förskaffar mig därför fullständiga bokhandelsprivilegier ^{och} ^{begynte} ^{köpa} ^{böcker} ^{och} ^{hela} ^{bibliotek}; sålunda öfvergingo äfven flere i kommission inlemnade boksamlingar i min ego. Efter hvad jag kan draga mig till minnes, har det under året ^{helt} ^{endast} ^{till} ^{ett} ^{par} ^{fall} ^{inträffat}, ^{att} ^{en} ^{univ-} ^{ersitets} ^{medlem} ^{erbjudit} ^{Inrättningen} ^{till} ^{inlösen} ^{böcker} ^{och} ^{ej} ^{antagit} ^{det} ^{erbjudna} ^{priset}.

4. Boklaget har jag ordnat efter vetenskaper och innehåll för öfrigt i 24 afdelningar, hvilka katalogiserats särskildt hvarje

I början af ånda till hösten utskrefvo tre exemplar af hvarje katalog,
nämligen ett för Studenthusets, ^{läroförening} ~~och~~ ett för Universitetets läro-
säl och det tredje för till användning å inrättningen. Senare har jag
tyckit mig finna, att dessa handskrifna kataloger ej vore motsvara
sitt ändamål, ^{idå} de äro bra litet läsa. Därför har jag begett Tryckeri
Katalogerna, af hvilka ett par i slutet af året hunnit utkomma.

Enligt stadgarna bör inrättningen hållas tillgänglig minst
fyra timmar i veckan; större delen af året har den varit öppen
för allmänheten åtta timmar om dagen, nämligen kl. 9-3 och 5-7.

Affären har gått så, att ~~för~~ antikvariat. afdelningen för året
försäldt böcker för endast 2836 mark från ett boklager,
som vid årets slut (enligt approximativ beräkning, då en stor
del af lagret ännu ej är prissatt) har ett ~~för~~ sammanlagt för-
säljningsvärde af öfrar fyratiodusen mark. Till denna

frist på framgång kunna naturligtvis många orsaker nämnas.
1° är inrättningens ^{lokaler} läge i öfra våningen af ett hus på gatan
~~stället~~ ^{stället} hvar nägot afsides från trafik.

2° har jag ej hunnit under detta förte är få allt i ord,
som sig bör, emedan jag ej är i tillfälle att offra all min tid på
företaget och vana samt erfarenhet saknats vid arbetet; sålunda
är ännu i dag en stor del af det samlade boklagret okatalogiserat
och ännu mera oprissat.

3° har jag ej ännu ~~vänt~~ riskerat öfrar nämnvärdt på i vår
tid nödvändig annonsering.

4° ~~tycker~~ ^{tycker} ~~naturligt~~ ^{naturligt} alla de svenska ungdoms ^{i denna tid} ~~och~~ mindre lagar
att ~~för~~ ^{samlas} ~~lägga~~ ^{lägga} ~~sig~~ ^{sig} på bibliotek än den var det
för ett par sekel tillbaka.

Om bokauktionens afdelningen kan sägas, att den
sammas arbetat med ännu mindre framgång än anti-
kvariatet. Missörligen har till bokauktionering kom-
mats ^{öfrar} ~~mindre~~ ^{öfrar} omfattande och öfrar mindre värdefull
litteratur än till antikvariatet, dock öfrar boklagret
öfrar har till ett tusental arbetat, hvaribland öfrar
^{sådana} ~~arbetat~~ ^{arbetat} af värde. Efter vetenskaper ordnade kataloger
^{uppgjordes å inrättningen samt} ~~uppgjordes~~ ^{uppgjordes} stadgarnas föreskrift ^{om} ~~en~~ ^{en} vecka före
auktionen å Studenthusets intimationstafel, öfrar ~~in-~~

bellantgjordes auktionen mänga gång genom annonser i tidningarna,
men köparen ~~oft~~ voro varitliga mycket fåtaliga, mänga gång
ej ens tre, då auktionen måste inhiberas, då dessutom för 4 i
8 marks ~~arbeten~~ ^{böcker} mänga ofta nog bjöd säsom höjsta anbud 25 penni,
(engång för ett nytt 28 marks arbete höjst 50 penni) ansåg jag mig
ej vidare kunna uppmana någon att ~~att~~ riskera sina ^{böcker} litteratur
till en sådan försäljning. Präst lyckades de auktioner, i hvilka
skönlitteraturfunt arbeten i medicin och juridik bortfärdes,
och de sistnämnda betingade sig mera låga pris.

Läsom af ofruktade frugor, kan jag ej
Räkenskaperna hafva enligt stadgarna förts särskildt för
hvar den afdelningen, för antikvariatet ^{böcker} (journal, kassa: o. kassa-
bok), för auktionsoafdelningen endast två (kassa: o. kassa-bok). -
då inrättningen ~~af~~ är afsedt att förmedla hufvudsakligen kommis-
sionshandel och då jag önskar få vidrort i hvad mån de af mig
bestända utgifterna för katalogisering och prissättning af ~~de~~ till försäljning
i kommission inlemnade böcker medräknade det arbete som härpå
måste nedläggas, har i inrättningens räkenskaper ej införts några
utgifter för inköp af böcker, hvaremot jag i likhet med andra,
som inlemnade böcker till försäljning, debiterats 5 penni i inköps-
nings- och lika mycket i katalogiseringsavgift för hvarje nummer.
Mer samt ^{af försäljning} 10% i försäljningsprovision för förelid litteratur. För
mitt arbete har ej någon utgift påförts inrättningens räkenskaper,
och dock utvisar redovisningen för antikvariatets inkomster och
utgifter en ~~af~~ af föreståndarens betäckt brist af 2420 mark, såväl
och hade jag fixerat katalogiseringsavgiften för katalogisering och priss-
sättning alldeles för lågt; från detta års början är densamma
afren förhöjd till 10 penni per nummer, hvortill komma tryckningskost-
nader för den, som önskar få sina böcker införda i tryckt katalog,
dessa förändringar träffa naturligtvis ej den, som enligt stadgarnas
föreskrift inlemnade färdiga kataloger öfver sina till försäljning
inlemnade böcker och åtnöja sig med skriftlig annons i studien-
huset.

Läsom af ofruktade frugor, kan ~~det~~ hela ej sägas, att
inrättningen ^{i det hela} arbetat med framgång, dock - ~~allt början af~~
~~och som kommit till stund~~ ~~en hel del~~ med
erfarenhet har under året inkrutats.

Mot slutet af senaste decennium, då något nämn-
värdt antikvariat ännu ej fanns i vårt land, beslut Studentkåren an-
lägga ett dylikt, dock naturligtvis ej såsom egen älfar, utan såsom kon-
trollant och borgesman under vissa villkor erbjudande fria rum m. fl.
fördela åt spekulanten. Då inrättningen tillvalde fungerat under ett och
ett halft år, indrogs densamma emedan den ej uppfyllde sitt ändamål.

Härförinnan hade herr J. K. Lindstedt uppsatt härstädes
en antikvarisk bokhandel, som tycktes arbeta med någorlunda framgång.
Redan efter något år utbildade sig dock herr Lindstedt den uppfattning,
att denna inrättning ej komme att fylla de anspråk, som efter mitt
förmenande ett i universitetsstaden ensamt fungerande antikvariat borde
sträffa till att uppfylla. Inrättningen borde nämligen såsom sakkän-
nare, å ena sidan till billigt dock skäligt pris inköpa böcker, då
sådana erbjudas till salu (så att värdet af redan existerande bibliotek
under inga förhållanden kunde ockäligt nedtryckas.), å andra sidan
borde inrättningen åter söka att häm till salu all slags litteratur
till efter omständigheterna möjligast billigt och skäligt pris, och borde
inrättningen nödvändigt utgifva kataloger öfver all slags litteratur, så
att allmänheten länge veta, hvad som står att fås och huru böckerna
för tiden noteras. Dessa anspråk gälla naturligtvis i främsta rummet
sådan litteratur, som ej kan fås i vanlig bokhandel. - Enligt hvad jag
uppreppade gången förr, uppköper Lindstedts antikvariat ej mera
bibliotek, ej ens mindre boksamlingar, utan allenast särskilda i hem-
eller utlandet hastigt säljbara arbeten, för öfrigt erbjudande minimala,
knappt märkbara pris. Nämnda antikvariat har äfven upphört att
utgifva några kataloger och sökt i främsta rummet hålla till salu
sådan litteratur, som kan fås öfver antikvariaternas förtjän.

Det är så att säga vetenskapligt eller efter rationella

principer fungerade antikvariat efter mitt förmenande kunde
blifva till stor nytta för såväl bokköpare och-säljare i allmän-
het som och af stort intresse för egare af bibliotek och bok-
vänner i synnerhet, beslöt jag om hösten 1894 att göra ett försök
på detta område. Sedan jag anhållit hos studentkåren, att densamma
ville ämna gamla antikvariatföreständare befattningen ledig, ansökte
jag tjänsten och blef vald. Hvilken ansträngda verksamhet härför
följde blefve här alltför vidlyftigt att relatera.

Ett års erfarenhet har lært mig, att inrättningen be-
höfver för att kunna med framgång fungera 1: en lätt tillgänglig
och till trafikled synlig försäljningslokal. 2: en egare, som ej är
i behof af och ej håller för hufvudsak att genast från början er-
hålla möjligast stora penningvärdet af inrättningen och 3: en före-
ståndare, som är intresserad, initiativförf, praktisk och kunnare af
litteratur. Om dessa villkor uppfyllas, kommer inrättningen enligt min
öfvertygelse att arbeta med framgång.

Fästhållande samma tanke, som dufvit mig att börja
företaget och till hvars fullständiga förverkligande min tid och
mina tillgångar ej ensamma förli, erbjuder jag mitt förmeligen
ansesliga vetenskapligt ordnade boklager jämte kataloger till inlösen
eller om så önskas till försäljning i kommission dit ett aktiebilag,
som jag hoppas kommer att balda sig och få sina flesta intressen-
ter bland medlemmar af universitetet.

Helsingfors den 07 Januari 1896.

Theodor Schmidt.

Med anledning af förestående anhud hafva några
 för saken intresserade personer beslutet föranställa en preliminär
 aktieteckning under förhållning, att aktiekapitalet komme att
 blifva 50000 mark fördelat på 500 aktier à 100 mark, dock så,
 att aktiebolaget finge börja sin verksamhet så snart 250 eller
 250 aktier blifvit definitivt tecknade. För företaget intresserade
 behagade här nedan anteckna namn och det antal aktier, som
 de vilja tillåta sig, om ett aktiebolag, sådant de önska öfversamma,
 kommer att bildas sig.

Theodor Schmidt, ~~alternativt~~	50
G. A. Nordman	2.
R. A. Hede	2.
H. Tipping	1
Arvids Thylénius	1.
G. Heinrichius	2.
Fredr. Eising	1.
Edv. Westermack	1.
N. S. Wotryg	1.
P. Gustafsson	1.
Jubinskogrodenfeldt	1.
C. G. Ericsson	1.
E. R. Neovius.	1.
A. G. Fonten	1.
J. A. Hilal	1.

Med slutet af senaste decennium, då något
nämnevärtht antikvariat ännu ej fanns i vårt land, beslöt Studentkåren
anlägga ett dylikt, dock naturligtvis ej såsom egen affär, utan såsom
~~egen affär~~, utan såsom kontrollant och borgesman under viss vilkor erbjö-
dande fria rum m. fl. fördelar åt spekulanten. Då inrättningen vidtals
fungerat under ett och ett halft år, indrogs densamma, emedan den ej
uppfyllde sitt ändamål.

Härifrinnas herrhj. K. Lindstedt, uppsatt hästades en an-
tikvarisk bokhandel, som tycktes arbeta med någorlunda framgång.
Deran efter något år utbildade sig dock hos mig den uppfattning,
att denna inrättning ej komme att ^{lylla} de anspråk, som efter mitt för-
menande ett i universitetsstadens ensamt fungerande antikvariat borde
sträfvat till att uppfylla. Inrättningen borde nämligen såsom
sakkännan, å ena sidan till billigt och skäligt pris inköpa
böcker, då sådana erbjudas till salu (så ett värde af redan exister-
rande bibliotek under inga förhållanden kunde oskäligt nedtryckas),
på andra sidan borde inrättningen äter söka att hålla till salu all
slags litteratur till efter omständigheterna möjligast lågt och skäligt
pris, och borde inrättningen nödvändigt utgifva kataloger öfver all slags
litteratur, så att allmänheten finge veta, hvad som står att fås och
huru böckerna för tiden noteras. Dessa anspråk gälla naturligtvis i
främsta rummet sådan litteratur, som ej kan fås i vanlig bokhandel. —
Såsom till hvad jag upprepade gånger hört, upplöper Lindstedts antikvariat
ej mera bibliotek, ej ens mindre boksamlingar, utan allenast särskilda
i hem- eller utlands hastigt säljbara arbeten, för öfrigt erbjudande minimalt
knappt märkbart pris. Nämnda antikvariat har äfven upphört att ut-
gifva några kataloger och sökt i främsta rummet hålla till salu sådan
litteratur, som kan fås öfren antikvariaternas förutän.

Är ett så att säga vetenskapligt eller efter rationella principer

Fungerande antikvariat efter mitt förmenade kunde blifva till stor nytta för såväl bokköpare- och säljare i allmänhet som och af stort intresse för egare af bibliotek och bokvännen i synnerhet, bestöt jag i hösten 1894. att göra ett försök på detta område. Sedan jag anhållit hos studentkåren, att densamma ville ämna jämlikt antikvariatföreståndarbefattningen ledig, ansökte jag tjänsten och blef vald. Hvilken ansträngda Verksamhet härpå följde, blefva här alltför vidlyftigt att relatera.

Ett års erfarenhet har lärt mig, att inrättningen behöfver för att kunna med framgång fungera 1: en lätt tillgänglig och till trafikkämplig försäljningslokal. 2: en egare, som ej är i behof af och ej håller för hufvudsak att genast från början erhålla möjligast stora penningvinst af inrättningen och 3: en förståndare, som är intresserad icke enbart för, praktisk och kunnare af litteratur. Om dessa villkor uppfyllas, kommer inrättningen enligt min öfvertygelse att arbeta med framgång.

Fasthållande samma tanke, som dirigerat mig att börja företaget och till hvars fullständiga förverkligande min tid och mina tillgångar ej ensamma förslä, erbjuder jag mitt hemmeligen ansenliga vetenskapligt prövnade boklager jämte kataloger till inlösa eller om så önskas till försäljning i kommission åt ett aktieföretag, som jag hoppas kommer att bilda sig och få sina flesta intressenter bland medlemmar af universitetet.

Helsingfors den 17 Januari 1896.

Theodor Schwindt.

Med anledning af förestående anbud hafva några
 för saken intresserade personer beslutit föranställa en prelimi-
 när aktieteckning under förutsättning, att aktiekapitalet komme
 att belöpa 50000 mark fördelat på 500 aktier à 100 mark, dock
 så, att aktiebolaget finge börja sin verksamhet så snart 200 eller
 300 aktier belifvit definitivt tecknade. För företaget intresserade
 behagade här nedan anteckna namn och det antal aktier,
 som de vilja tillåsa sig, om ett aktiebolag, sådant de önska
 det samma, komma att bilda sig.

A. O. W. Kihlman

E. Haugberg

Edvin

Werner Loderstrom

3.

1.

1.

5.